

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **Z. B.**, zastoupeného JUDr. Evou Matyášovou, advokátkou se sídlem Lucemburská 3, 130 00 Praha 3, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hl. m. Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, 111 21 Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 28. 5. 2003, č. j. FŘ-3719/13/03, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2006, č. j. 9 Ca 123/2004 - 93,

takto:

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2005 změnil žalovaný dodatečný platební výměr ze dne 17. 12. 2002, č. j. 145156/02/011911/6115, jímž Finanční úřad pro Prahu Jižní Město dodatečně vyměřil žalobci spotřební daň z lihu za zdaňovací období květen 1996 ve výši 3 030 300 Kč.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 7. 2005, č. j. 9 Ca 123/2004 - 59, zamítl žalobu, jíž žalobce napadl rozhodnutí žalovaného. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce včas podanou kasační stížností ze dne 27. 9. 2005. Žalobce však nezaplatil soudní poplatek za řízení o předmětné kasační stížnosti, a proto Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 3. 2006, č. j. 9 Ca 123/2004 - 93, řízení o této kasační stížnosti zastavil. Toto usnesení bylo uloženo na poště dne 23. 3. 2006, a tudíž dne 3. 4. 2006 došlo k náhradnímu doručení žalobci.

Dne 20. 4. 2006 podal žalobce k poštovní přepravě kasační stížnost proti uvedenému usnesení o zastavení řízení, v níž tvrdil, že soudní poplatek byl uhrazen přede dnem rozhodnutí Městského soudu v Praze, a navrhl, aby rozsudek městského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze nato předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. V předkládací zprávě přitom mj. uvedl, že kasační stížnost je opožděná.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Napadené rozhodnutí městského soudu bylo dne 23. 3. 2006 uloženo na poště. V souladu s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 50c odst. 4 občanského soudního řádu nebude-li

uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné. Desetidenní lhůta k vyzvednutí počala žalobci běžet v pátek 24. 3. 2006 a skončila v pondělí 3. 4. 2006, což je zároveň i den doručení napadeného rozhodnutí. Následujícího dne, tedy v úterý 4. 4. 2006, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v pondělí 17. 4. 2006. Kasační stížnost však byla u soudu podána až ve čtvrtek 20. 4. 2006, tedy zjevně po uplynutí dvoutýdenní lhůty. Tento fakt nemůže být zhojen ani tím, že si žalobce napadené rozhodnutí vyzvedl až 6. 4. 2006, ani žádostí žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, neboť tato lhůta je lhůtou zákonnou, a soud proto k jejímu prominutí nemůže přistoupit (§ 106 odst. 2 s. ř. s. in fine). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu